

Ngoài Vũ Trụ

Lụt Hồng Thủy trời không cho tái lại,
Khiến bồ câu bay bổng quá không gian.

Ra không gian là vượt hẳn thượng tầng.
Tập tới đến ở ngoài kia vũ trụ,
Nơi khí tượng bốc ngàn muôn tinh tú,
Nơi không cho hồn lai vãng quan chiêm.

Sáng vô cùng, sáng láng cả mọi niềm,
Không u ám như cõi lòng ma quỷ.
Vì có Đấng Hằng Sống, Hằng Ngự Trị,
Nhạc thiêng liêng dồn trời khắp hư linh.

Ồ say sưa trên hết các tục tình,
Ồ thú lạ, những phút giây thanh thoát.
Hương cho thơm ứ đầy hơi khoái lạc,
Máu cho cuồng run giật đến miên man.

Hồn hồi hồn, lên nữa, quá thình gian.
Tìm tới chốn chiêm bao ngoài sự thực.
Mộng là mộng tràn trề muôn vạn ức.
Tình thơm tho như ngấn lệ còn nguyên.

Ta ước ao đầu đội mũ triều thiên,
Và tắm gội ở trong nguồn ánh sáng.
Ca những điệu ngọc vàng cao sang sáng,
Lời văng xa truyền nhiễm đến vô song.

Bầu hào nhiên lỏng lỏng một màu trong,
Không rung động bởi tơ huyền nao nức.
Hồn hồi hồn, bay ra ngoài kia mức,
Nơi thiên sâu địa thăm giới Lâm Bô.

Say máu ngà, say nữa tới chùng mô.
Cả vũ trụ ta theo ngày phán xét.
Là khủng khiếp cả Trời Đất tiêu diệt.

Hàn Mặc Tử